

BEELDEND KUNSTENAAR LOU THISSEN

TEMPERAMENT EN TOPSPORT VEREEUWIGD

MARK VAN BOMMEL, PIETER VAN DEN HOOGENBAND EN LANCE ARMSTRONG. DEZE EN ANDERE TOPSPORTERS KOMEN WE TEGEN IN HET ATELIER VAN LOU THISSEN IN LANDGRAAF. GESCHILDERD WELTEVERSTAAN. RODA JC-FANS ZULLEN DE KUNSTENAAR VOORAL KENNEN VAN ZIJN LEVENSGROTE, KLEURRIJKE DOEKEN VAN SEKOU CISSÉ EN ANDRES OPER, DIE PRIJKEN BIJ DE TRAP IN DE ENTREE VAN HET PARKSTAD LIMBURG STADION. OOK BIJ THISSEN ZIT DE CLUBLIEFDE DIEP: "IK HEB NOG NOOIT ZOVEEL GEZAPT ALS TIJDENS DIE LAATSTE WEDSTRIJD. IK HÁD HET GEWOON NIET MEER." TEKST: FRANK VERHEIJEN, FOTO'S: HANS SILVIUS, LOU THISSEN

"Als jongetje heb ik Rapid JC zien spelen. Daar ging ik dan met mijn vader naartoe. Hoewel ik vroeger ook naar wedstrijden van Fortuna '54 ben geweest, is Roda JC toch écht mijn clubje geworden." Aan het woord is Lou Thissen (1950, Stein), beeldend kunstenaar en per 1 januari 2009 gestopt als docent aan de kunstacademie in Maastricht. Door de jaren heen heeft hij een rijk oeuvre opgebouwd van beelden, zeefdrukken en schilderijen. Zijn werken kunnen maatschappijkritisch van aard zijn, hier en daar een tikkeltje choqueren, maar hanteren soms ook een eenduidig thema zoals engelen, paarden, landschappen of bijvoorbeeld een vulkaanuitbarsting op Sicilië. Daarnaast heeft hij een affiniteit met sport, blijktens zijn fraaie collectie van zeefdrukken. Voor de Stichting Spieren voor Spieren maakte hij een serie van spelers van het Nederlands Elftal. Maar ook oud-Formule 1-rijder Michael Schumacher, voormalig toptennisser Boris Becker en zevenvoudig Tour de France-winnaar Lance Armstrong zijn door de kunstenaar kleurrijk vereeuwigd op het doek. Portretten zijn het niet, eerder momentopnames van de sporters in het heetst van de strijd. Zo is het schilderij van Pieter van den Hoogenband

"TIJDENS HET SCHILDEREN SCHIJN IK VAN ALLES TE DOEN EN ROND TE RENNEN. TOEN IK DE BEELDEN TERUGZAG, DACHT IK: BEN IK DAT?"

geschilderd vanuit het zichtperspectief van de bodem van het zwembad. "Ik doe alsof ik zelf op de bodem van het bassin zit en hem zo het water in zie schieten", benadrukt de kunstenaar de voelbare spanning die hiermee in het kunstwerk zit.

Kunst is voor iedereen

Het idee om schilderijen van Roda JC-spelers te maken, ontstond toen Thissen de stadions van andere clubs in het land bezocht en daar schilderijen van voetballers zag hangen. Hij legde het idee voor bij Roda JC en ging aan de slag met een prachtig drieluik van Yannis Anastasiou, Mark Luijpers en Gregoor van Dijk. "Dit sloeg zo goed aan dat we besloten om elk jaar een schilderij toe te voegen", aldus Thissen, die daarop het idee belicht om telkens de doeken van spelers die vertrekken een plaats te geven in de skybox en de geschilderde werken van de laatste twee nieuwe spelers op te hangen bij de trap in het Parkstad Limburg Stadion. "Ik ben er zeer trots op. Kunst is toch vaak te hoogdrempelig en elitair, terwijl ik vind dat iedereen het zou moeten zien. Ik wil dan ook graag een schilderij in het supportershome van Roda JC ophangen. Waarom daar niet?"

Bevlieging

"De spelers moeten mij aanspreken", verklaart hij dan zijn keuze voor het schilderen van bepaalde personen. "Daarbij is het ook wel eens mooi om een donkere speler

“KUNST IS TOCH VAAK TE HOOGDREMPELIG EN ELITAIR, TERWIJL IK VIND DAT IEDEREEN HET ZOU MOETEN ZIEN”

zoals Sekou Cissé te schilderen. Dan denk ik meteen aan de koppen van Peter Paul Rubens, op een of andere manier nodigt dat uit tot kleurrijker werken. Ik vind Cissé (inmiddels verkocht aan Feyenoord, red.) een zwaar onderschatte voetballer”, laat Thissen zich dan ontvallen. “Kijk maar eens welke ballen hij vaak aangespeeld krijgt en hoe hij deze in de meest onmogelijke houdingen weet te controleren. Dat vind ik fantastisch.” Zijn enthousiasme verradt een passie voor de discipline die sport met zich meebrengt. “Als ik aan het schilderen ben, ervaar ik dat ook als topsport. Ik denk dat mijn temperament heel dynamisch en fysiek is. Ooit was er een televisieploeg van RTL4 op bezoek en was ik met een schilderij bezig. Aan het begin van de opnames stonden ze nog twee meter achter me, maar aan het einde van de dag stonden ze helemaal achterin het atelier. Tijdens het schilderen schijn ik van alles te doen en rond te rennen. Toen ik de beelden terugzag, dacht ik: ben ik dat? Maar het heeft

heel erg te maken met mijn karakter. Als je aan het werk bent, ga je er zó in op. Het is iedere keer een soort van bevlieging.”

Ziel

De inspiratie komt echter niet vanzelf. Met het schilderij van Andres Oper geeft hij toe wat moeite te hebben gehad. “Dit is niet verkeerd bedoeld, maar hij is als speler zijnde wat kleurloos, een sobere voetballer. Mijn zoon raadde me toen aan dat ik de kleuren van de vlag van zijn land (Estland, red.) moest gebruiken. Dan heb je een uitgangspunt.” Zijn werken moeten dan ook altijd vanzelf ontstaan. “Ik begin nooit aan een schilderij met een vooropgezet plan. Eerder ben ik bezig met materialen, kleurgebruik en het gevoel van de dag. Er ontstaat een vormgeving waarvan ik denk: ja, zó zet ik hem neer. Neem het schilderij van Tom Soetaers. Hij is relatief klein en een linksfoot.

Een specifiek kenmerk van spelers in de voorhoede is bovendien dat zij de bal afschermen met hun lichaam en over de bal heen draaien. Een schilderij maken is zoals je met was aan het boetseren bent. Je geeft het schilderij een ziel en bent met die vermetel lijnen en vlakken bezig totdat je het wezenlijke van de speler zelf erin terugziet. Mark van Bommel is bijvoorbeeld écht een stuwende voetballer. En heb je bij het schilderij van Kevin van Dessel gezien hoe ik hem heb geschilderd met hoog opgetrokken knieën? Die jongen heeft een bijzondere loop, net alsof hij zijn schouders een beetje optrekt. Een heel aparte manier van rennen, ik zou het bijna willen vergelijken met een draver.” Mijmert: “Ik heb hem goede wedstrijden zien spelen bij Roda JC.”

Zappen

Uit deze opmerking blijkt andermaal de clubliefde van Lou Thissen. Zoals vele andere supporters met een geel-zwart hart heeft hij het niet echt gemakkelijk gehad gedurende het seizoen 2008-2009. “Ik heb nog nooit zoveel gezapt als tijdens de laatste, beslissende wedstrijd tegen Cambuur Leeuwarden. Ik had het gewoon niet meer. Hoe je het met zulke kwaliteiten in je team het zover hebt kunnen laten komen, is werkelijk onvoorstelbaar. Maar je zag het ook per wedstrijd afzakken. Iedere keer zag je iets wegglijpen, dat je nèt niet scoorde, nèt geen punt pakte, of op het laatste moment nog punten uit handen gaf. Het was om moedeloos van te worden. Maar uiteindelijk hebben ze de kansen gegrepen.” Nu de handhaving is veiliggesteld en ook Thissen opgelucht ademhaalt, wil de kunstenaar eigenlijk alleen maar het volgende weten: “Welke spelers komen er bij, hoe gaat het bij Roda JC het komende seizoen en...welke speler mag ik als volgende schilderen?” Hij verklapt: “Zelf denk ik in ieder geval aan een keeper.”

